

บทที่ 4

พฤติกรรมกรรมการออมและปัจจัยที่ส่งผลต่อการออมของกลุ่มตัวอย่างสมาชิก

สหกรณ์ออมทรัพย์มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ จำกัด

การศึกษาวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษา เรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมกรรมการออมของสมาชิกสหกรณ์ออมทรัพย์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ โดยแบ่งการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลออกเป็น 3 ส่วน ดังต่อไปนี้

1. พฤติกรรมการออมของกลุ่มสมาชิกตัวอย่าง
2. จุดประสงค์การออม
3. การทดสอบสมมุติฐาน

พฤติกรรมกรรมการออมของกลุ่มสมาชิกตัวอย่าง

การศึกษาข้อมูลการออมของกลุ่มสมาชิกตัวอย่างในที่นี้ คือ การเก็บออมรายเดือนและรายปี ซึ่งจะประกอบด้วยการออมในรูปของเงินสะสมรายเดือน (หุ้นสหกรณ์) ตามข้อบังคับของสหกรณ์ และการออมในรูปแบบอื่น ๆ เช่น เงินฝาก การซื้อพันธบัตร สลากออมสิน เล่นแชร์ (การเล่นแชร์ที่ยังไม่ได้เปียร์เงินมาใช้หรือเรียกว่า “แชร์เป็น”) และอื่น ๆ

1 การออมรายเดือนของกลุ่มตัวอย่างสมาชิก

ด้านพฤติกรรมกรรมการออมเมื่อจำแนกประเภทการออมมีองค์ประกอบ ได้แก่ ค่าหุ้นสหกรณ์ เงินฝากสหกรณ์ เงินฝากธนาคาร พันธบัตร/สลากออมสิน เล่นแชร์ อื่น ๆ ได้แก่ ประกันชีวิต กองทุนเลี้ยงชีพ ซื้อทองคำ ฯลฯ

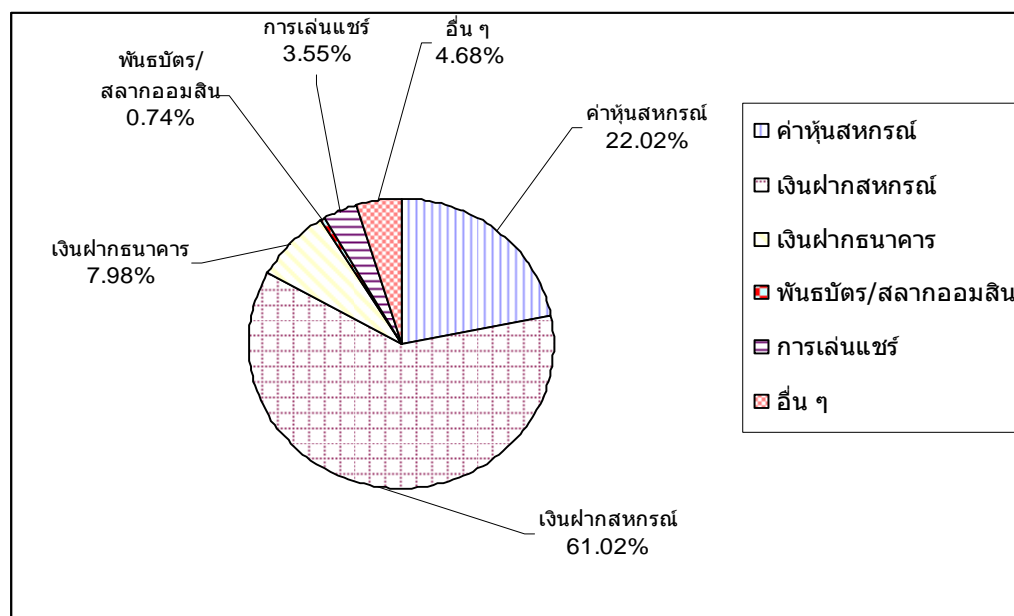
ผลการศึกษาพฤติกรรมกรรมการออมของกลุ่มตัวอย่างสมาชิกพบว่า กลุ่มตัวอย่างมีการออมเฉลี่ยต่อเดือน เท่ากับ 10,121.30 บาท โดยพบว่ากลุ่มตัวอย่างอายุมากกว่า 55 ปี 35-55 ปี และต่ำกว่า 35 ปี มีการออมเฉลี่ยเท่ากับ 2,854.96 บาท 14,637.41 บาท และ 4,104.17 บาท ตามลำดับ และพบว่าพฤติกรรมกรรมการออมประเภทเงินฝากสหกรณ์มีสัดส่วนสูงที่สุดคิดเป็นร้อยละ 61.02 รองลงมาได้แก่ ค่าหุ้นสหกรณ์ เงินฝากธนาคาร อื่น ๆ ได้แก่ ประกันชีวิต กองทุนเลี้ยงชีพ ซื้อทองคำ การเล่นแชร์ และซื้อพันธบัตร/สลากออมสิน คิดเป็นร้อยละ 22.02, 7.98, 4.68, 3.55 และ 0.74 ตามลำดับ (ดังตารางที่ 15) และ (ภาพที่ 13)

ตารางที่ 15 การออมของกลุ่มตัวอย่างสมาชิกจำแนกตามช่วงอายุและประเภทเงินออมรายเดือน

(หน่วย : บาท / เดือน)

ประเภทการออม	ช่วงอายุของสมาชิก			
	ต่ำกว่า 35 ปี	35-55 ปี	มากกว่า 55 ปี	เฉลี่ย
- ค่าหุ้นสหกรณ์	1,177.10	2,396.20	2,350.55	2,228.60
- เงินฝากสหกรณ์	2,058.34	9,817.45	168.14	6,176.47
- เงินฝากธนาคาร	197.92	1,218.30	67.04	807.21
- ซื้อพันธบัตร, สลากออมสิน	420.84	34.05	-	75.40
- เล่นแชร์	241.67	418.73	269.23	359.62
- อื่น ๆ	8.30	752.68	-	474.00
รวม	4,104.17	14,637.41	2,854.96	10,121.30

ที่มา: จากการคำนวณ

ภาพที่ 13 สัดส่วนการออมประเภทต่าง ๆ เฉลี่ยรายเดือน จำแนกตามช่วงอายุของกลุ่มตัวอย่าง

2 ปริมาณเงินออมสุทธิของกลุ่มตัวอย่างสมาชิก

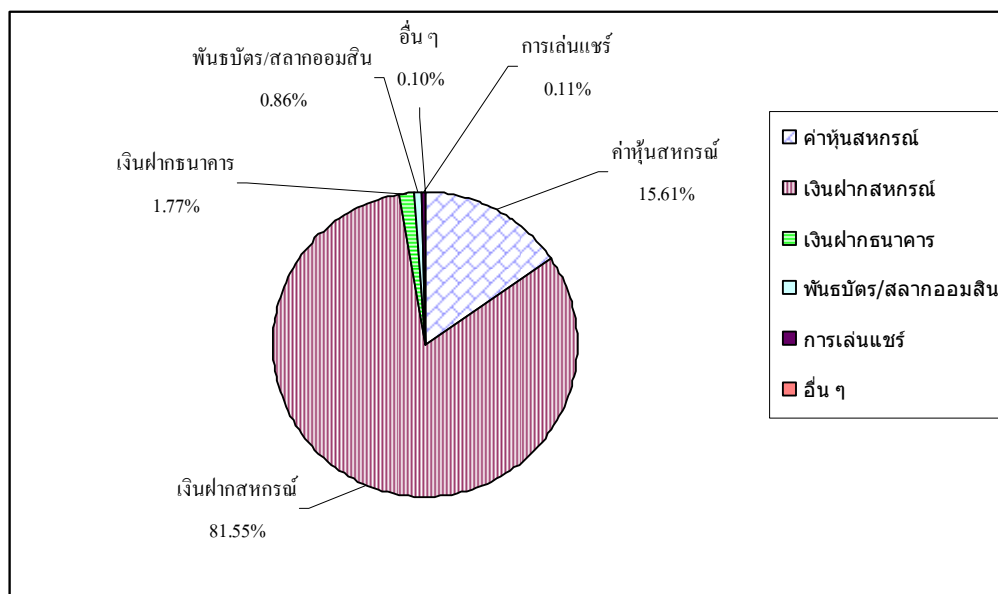
ผลการศึกษาพฤติกรรมกรรมการออมของกลุ่มตัวอย่างสมาชิกตัวอย่างพบว่า กลุ่มตัวอย่างมีปริมาณการออมสุทธิเฉลี่ย เท่ากับ 1,260,440.47 บาท โดยพบว่ากลุ่มตัวอย่างอายุมากกว่า 55 ปี 35-55 ปี และต่ำกว่า 35 ปี มีการออมเฉลี่ยเท่ากับ 2,602,656.06 บาท 902,246.71 บาท และ 276,418.65 บาท ตามลำดับ และพบว่าพฤติกรรมกรรมการออมประเภทเงินฝากสหกรณ์มีสัดส่วนสูงที่สุดคิดเป็นร้อยละ 81.55 รองลงมา ได้แก่ ค่าหุ้นสหกรณ์ เงินฝากธนาคาร ซื้อพันธบัตร/สลากออมสิน การเล่นเกมแชร์ อื่น ๆ ได้แก่ ประกันชีวิต กองทุนเลี้ยงชีพ ซื้อทองคำ และ คิดเป็นร้อยละ 15.61, 1.77, 0.86, 0.11 และ 0.10 ตามลำดับ (ตารางที่ 16) และ (ภาพที่ 14)

ตารางที่ 16 ปริมาณเงินออมสุทธิจำแนกตามประเภทการออมและช่วงอายุของกลุ่มตัวอย่างสมาชิก สอ.มก. สิ้นสุด ณ เดือนกันยายน พ.ศ. 2548

(หน่วย : บาท)

ประเภทของการออม	ช่วงอายุของสมาชิก			
	ต่ำกว่า 35 ปี	35-55 ปี	มากกว่า 55 ปี	เฉลี่ย
- ทุนเรือนหุ้นสหกรณ์	62,181.05	135,641.81	392,456.87	196,759.91
- เงินฝากสหกรณ์	202,095.25	737,517.31	2,143,935.43	1,027,849.33
- เงินฝากธนาคาร	7,333.34	19,248.09	40,285.72	22,289.02
- ซื้อพันธบัตร/สลากออมสิน	2,791.67	7,331.92	22,307.70	10,810.43
- การเล่นเกมแชร์	1,625.00	2,030.64	648.36	1,434.67
- เงินออมอื่นๆ	392.34	477.03	3,021.98	1,297.12
รวม	276,418.65	902,246.71	2,602,656.06	1,260,440.47

ที่มา: จากการคำนวณ

ภาพที่ 14 สัดส่วนปริมาณเงินออมสุทธิประเภทต่าง ๆ สิ้นสุด ณ เดือน กันยายน พ.ศ.2548

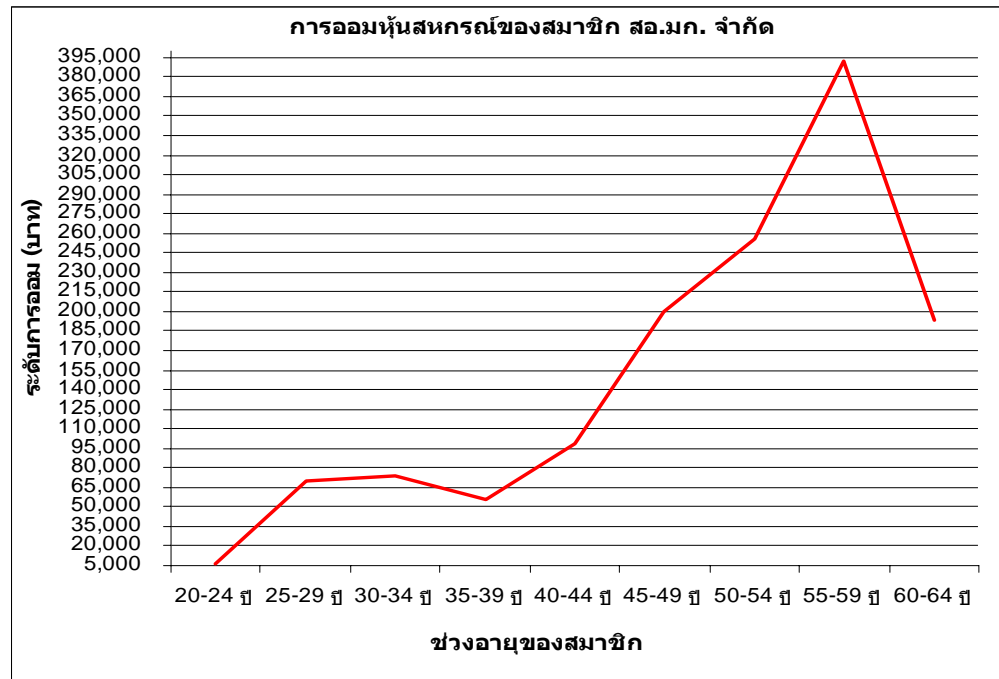
3 แนวโน้มการออมของกลุ่มตัวอย่างสมาชิก สอ.มก.จำกัด ตามช่วงอายุ

จากแบบสอบถามของกลุ่มตัวอย่างสมาชิกสหกรณ์ออมทรัพย์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ จำกัดจำนวน 374 คน สามารถอธิบายแนวโน้มการออม ได้ดังนี้

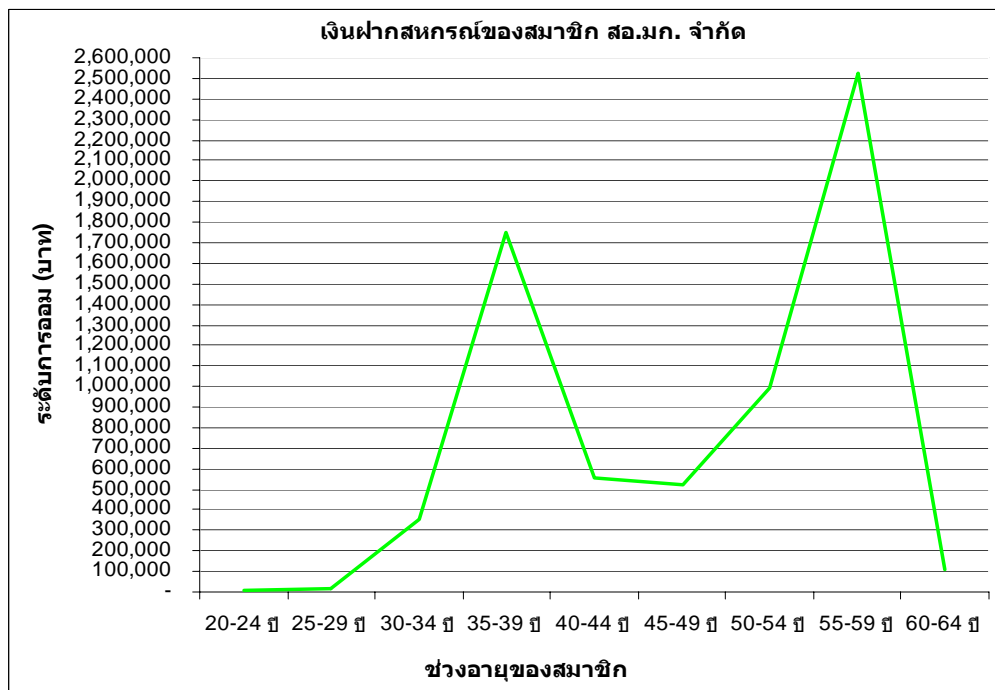
จากข้อมูลการออมทุนเรือนหุ้นของกลุ่มตัวอย่างสมาชิก สรุปได้ว่า แนวโน้มการออมเพิ่มสูงขึ้นเรื่อย ๆ เนื่องจากการถูกบังคับออมทุนเรือนหุ้นจากสหกรณ์ โดยดูจากระดับเงินเดือนของสมาชิกถ้าเงินเดือนสูงก็ถูกบังคับออมทุนเรือนหุ้นมาก (ดังภาพที่ 15)

ส่วนการออมในรูปของเงินฝาก พบว่าในช่วงแรกๆ การออมจะน้อยและเพิ่มมากขึ้นตั้งแต่ช่วงอายุ 25-29 ปีและจะลดลงช่วงอายุตั้งแต่ช่วงอายุ 35-39 ปี และเพิ่มมากขึ้นอีกจนถึงอายุระหว่าง 55-59 ปี และการออมจะลดต่ำลงเรื่อย ๆ ซึ่งแนวโน้มการออมจะขึ้น ๆ ลง ๆ (ดังภาพที่ 16)

ส่วนแนวโน้มการออมในรูปเงินออมทั้งหมดพบว่าของกลุ่มตัวอย่างสมาชิก พบว่าในช่วงอายุตั้งแต่ 20-24 ปี การออมยังคงอยู่ในระดับต่ำ แต่จะเพิ่มขึ้นทีละน้อยและการออมจะเพิ่มมากขึ้นไปจนถึงอายุระหว่าง 55-59 ปีและจะลดต่ำลงมา (ดังภาพที่ 17)

ภาพที่ 15 แนวโน้มการออมหุ้นเรือนหุ้นของกลุ่มตัวอย่างสมาชิก สอ. มก. จำกัด จำแนกตามช่วงอายุ

ภาพที่ 16 แนวโน้มการออมเงินฝากของกลุ่มตัวอย่างสมาชิก สอ.มก. จำกัด จำแนกตามช่วงอายุ

ภาพที่ 17 แนวโน้มการออมในรูปแบบเงินออมทั้งหมดของกลุ่มตัวอย่างสมาชิก สอ.มก. จำกัด

จุดประสงค์การออม

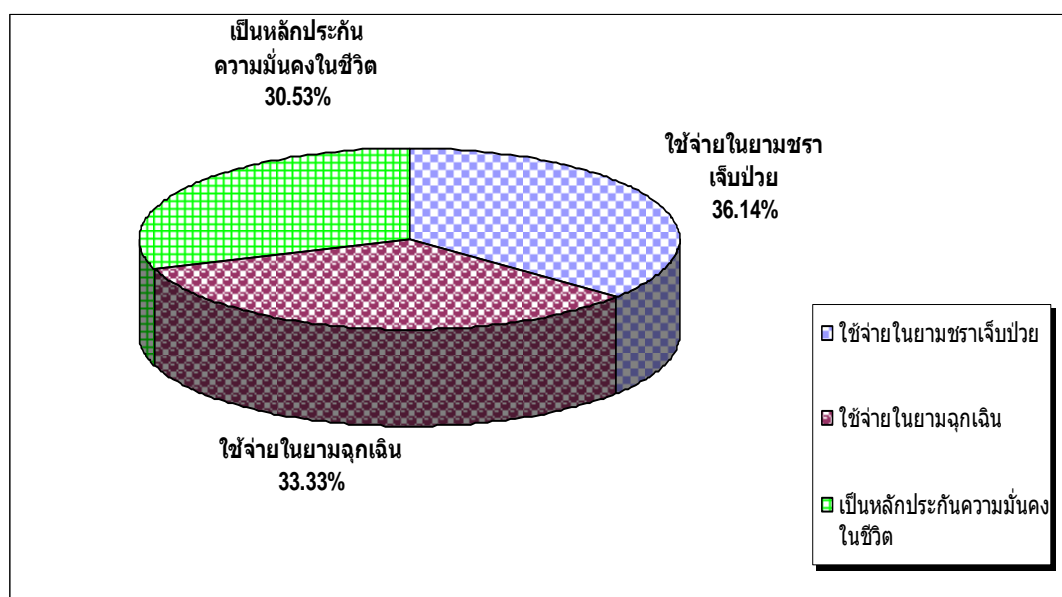
จุดประสงค์ในการออมพบว่ากลุ่มตัวอย่างสมาชิกสหกรณ์ สอ.มก. จำกัด เห็นว่าการออมเพื่อใช้จ่ายในยามชราหรือเจ็บป่วยกับการออมเพื่อใช้จ่ายในยามฉุกเฉินนั้นมีความใกล้เคียงกันมาก โดยรวมกันคิดเป็นร้อยละ 69.47 เนื่องจากสมาชิกเห็นว่า ปัจจุบันโลกมีการเปลี่ยนแปลง ซึ่งเมื่ออายุมากขึ้นย่อมเกิดการเจ็บป่วยได้ง่ายขึ้นประกอบกับอาจจะเกิดเหตุการณ์ไม่คาดฝันเกิดขึ้นได้ เช่น อุบัติเหตุต่าง ๆ ส่วนร้อยละ 30.53 สมาชิกเห็นว่า ออมเพื่อเป็นหลักประกันความมั่นคงในชีวิต เนื่องจาก ถ้าสมาชิกมีการออมตั้งแต่เริ่มแรก สมาชิกก็จะมีหลักความมั่นคงในช่วงบั้นปลายของชีวิต (ดังตารางที่ 17) และ (ภาพที่ 18)

ตารางที่ 17 จุดประสงค์การออมของกลุ่มตัวอย่างสมาชิกสหกรณ์ออมทรัพย์มหาวิทยาลัย
เกษตรศาสตร์ จำกัด โดยจำแนกลำดับความสำคัญ (3 อันดับ)

(n = 374)

จุดประสงค์ในการการออม	จำนวน	คิดเป็นร้อยละ (%)
1 เพื่อไว้ใช้จ่ายในยามชราเจ็บป่วย	103	36.14
2 เพื่อไว้ใช้จ่ายในยามฉุกเฉิน เช่น การเกิดอุบัติเหตุ	95	33.33
3 เพื่อให้ได้มาสำหรับหลักประกันความมั่นคงในชีวิต	87	30.53
รวม	285	100.00

ที่มา: จากการคำนวณ

ภาพที่ 18 วัตถุประสงค์การออมของกลุ่มตัวอย่างสมาชิก จำแนกตามลำดับความสำคัญ

การทดสอบสมมติฐาน

การทดสอบสมมติฐานตามที่กำหนดไว้ คือ ปัจจัยส่วนส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา สถานภาพการสมรส สถานภาพการเป็นบุคลากรของมหาวิทยาลัย ระยะเวลาในการเป็นสมาชิกสหกรณ์ จำนวนสมาชิกในครัวเรือน ปัจจัยทางด้านเศรษฐกิจ ได้แก่ ระดับรายได้ ค่าใช้จ่ายในการบริโภค ปัจจัยสภาพแวดล้อมอื่นๆ ได้แก่ ค่านิยมในการบริโภค มีความสัมพันธ์กับการออมของสมาชิก การทดสอบความสัมพันธ์โดยใช้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) (ดังตารางที่18) และค่าไคสแควร์ (χ^2) (ดังตารางที่19) และ ผลการทดสอบมีดังนี้

การทดสอบความสัมพันธ์ ระหว่างเพศกับปริมาณการออมหุ้น โดยใช้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ปรากฏว่าค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ที่คำนวณได้มีค่าต่ำ โดยมีค่าเท่ากับ -0.051 และระดับนัยสำคัญที่คำนวณได้มีค่าเท่ากับ 0.343 ซึ่งมีความมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ จึงไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ดังนั้นจึงปฏิเสธสมมติฐานที่ตั้งไว้ และกล่าวได้ว่า เพศไม่มีความสัมพันธ์กับปริมาณการออมหุ้น

การทดสอบความสัมพันธ์ ระหว่างอายุกับปริมาณการออมหุ้น โดยใช้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ปรากฏว่าค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ที่คำนวณได้มีค่าค่อนข้างต่ำ โดยมีค่าเท่ากับ 0.281 และระดับนัยสำคัญที่คำนวณได้มีค่าเท่ากับ 0.000 ซึ่งมีความน้อยกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐานที่ตั้งไว้ และอาจจะกล่าวได้ว่า อายุมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับปริมาณการออมหุ้นอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.01 หมายถึง หากสมาชิกมีอายุมากขึ้นการออมก็จะเพิ่มขึ้นด้วย

การทดสอบความสัมพันธ์ ระหว่างจำนวนสมาชิกในครัวเรือนกับปริมาณการออมหุ้น โดยใช้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ปรากฏว่าค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ที่คำนวณได้มีค่าต่ำ โดยมีค่าเท่ากับ 0.006 และระดับนัยสำคัญที่คำนวณได้มีค่าเท่ากับ 0.919 ซึ่งมีความมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ จึงไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ดังนั้นจึงปฏิเสธสมมติฐานที่ตั้งไว้ และกล่าวได้ว่า จำนวนสมาชิกในครัวเรือน ไม่มีความสัมพันธ์กับปริมาณการออมหุ้น

การทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างระดับรายได้กับปริมาณการออมหุ้นโดยใช้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ปรากฏว่าค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ที่คำนวณได้มีค่าค่อนข้างต่ำ โดยมีค่าเท่ากับ 0.354 และระดับนัยสำคัญที่คำนวณได้มีค่าเท่ากับ 0.000 ซึ่งมีความน้อยกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐานที่ตั้งไว้ และอาจจะกล่าวได้ว่า ระดับรายได้มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับปริมาณการ

ออมหุ้นอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.01 หมายถึง หากสมาชิกมีระดับรายได้เพิ่มขึ้นการออมก็จะเพิ่มขึ้นด้วย

การทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างค่าใช้จ่ายในการบริโภคกับปริมาณการออมหุ้นโดยใช้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ปรากฏว่าค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ที่คำนวณได้มีค่าต่ำ โดยมีค่าเท่ากับ 0.183 และระดับนัยสำคัญที่คำนวณได้มีค่าเท่ากับ 0.004 ซึ่งมีค่าน้อยกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐานที่ตั้งไว้ และอาจกล่าวได้ว่า ค่าใช้จ่ายในการบริโภคได้มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับปริมาณการออมหุ้นอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.01 หมายถึง หากสมาชิกมีค่าใช้จ่ายในการบริโภคเพิ่มขึ้นการออมก็จะลดลงด้วย

การทดสอบความสัมพันธ์ ระหว่างค่านิยมในการบริโภคกับปริมาณการออมหุ้น โดยใช้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ปรากฏว่าค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ที่คำนวณได้มีค่าต่ำ โดยมีค่าเท่ากับ -0.080 และระดับนัยสำคัญที่คำนวณได้มีค่าเท่ากับ 0.142 ซึ่งมีค่ามากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ จึงไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ดังนั้นจึงปฏิเสธสมมติฐานที่ตั้งไว้ และกล่าวได้ว่า ค่านิยมในการบริโภคไม่มีความสัมพันธ์กับปริมาณการออมหุ้น

การทดสอบความสัมพันธ์ ระหว่างเพศกับปริมาณเงินฝากทั้งหมด โดยใช้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ปรากฏว่าค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ที่คำนวณได้มีค่าต่ำ โดยมีค่าเท่ากับ -0.085 และระดับนัยสำคัญที่คำนวณได้มีค่าเท่ากับ 0.150 ซึ่งมีค่ามากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ จึงไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ดังนั้นจึงปฏิเสธสมมติฐานที่ตั้งไว้ และกล่าวได้ว่า เพศไม่มีความสัมพันธ์กับปริมาณเงินฝากทั้งหมด

การทดสอบความสัมพันธ์ ระหว่างอายุกับปริมาณเงินฝากทั้งหมด โดยใช้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ปรากฏว่าค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ที่คำนวณได้มีค่าต่ำ โดยมีค่าเท่ากับ 0.108 และระดับนัยสำคัญที่คำนวณได้มีค่าเท่ากับ 0.066 ซึ่งมีค่ามากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ จึงไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ดังนั้นจึงปฏิเสธสมมติฐานที่ตั้งไว้ และกล่าวได้ว่า อายุไม่มีความสัมพันธ์กับปริมาณเงินฝากทั้งหมด

การทดสอบความสัมพันธ์ ระหว่างจำนวนสมาชิกในครัวเรือนกับปริมาณเงินฝากทั้งหมด โดยใช้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ปรากฏว่าค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ที่คำนวณได้มีค่าต่ำ โดยมีค่าเท่ากับ 0.026 และระดับนัยสำคัญที่คำนวณได้มีค่าเท่ากับ 0.655 ซึ่งมีค่ามากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนด

ไว้ จึงไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ดังนั้นจึงปฏิเสธสมมติฐานที่ตั้งไว้ และกล่าวได้ว่า จำนวนสมาชิกในครัวเรือนไม่มีความสัมพันธ์กับปริมาณเงินฝากทั้งหมด

การทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างระดับรายได้กับปริมาณเงินฝากทั้งหมด โดยใช้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ปรากฏว่าค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ที่คำนวณได้มีค่าค่อนข้างต่ำ โดยมีค่าเท่ากับ 0.346 และระดับนัยสำคัญที่คำนวณได้มีค่าเท่ากับ 0.000 ซึ่งมีค่าน้อยกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐานที่ตั้งไว้ และอาจกล่าวได้ว่า ระดับรายได้มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับปริมาณเงินฝากทั้งหมดอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.01 หมายถึง หากสมาชิกมีระดับรายได้เพิ่มขึ้นการออมก็จะเพิ่มขึ้นด้วย

การทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างค่าใช้จ่ายในการบริโภคกับปริมาณเงินฝากทั้งหมด ใช้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ปรากฏว่าค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ที่คำนวณได้มีค่าต่ำ โดยมีค่าเท่ากับ 0.072 และระดับนัยสำคัญที่คำนวณได้มีค่าเท่ากับ 0.311 ซึ่งมีค่ามากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ จึงไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ดังนั้นจึงปฏิเสธสมมติฐานที่ตั้งไว้ และกล่าวได้ว่า ค่าใช้จ่ายในการบริโภคไม่มีความสัมพันธ์กับปริมาณเงินฝากทั้งหมด

การทดสอบความสัมพันธ์ ระหว่างค่านิยมในการบริโภคกับปริมาณเงินฝากทั้งหมด โดยใช้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ปรากฏว่าค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ที่คำนวณได้มีค่าต่ำ โดยมีค่าเท่ากับ 0.009 และระดับนัยสำคัญที่คำนวณได้มีค่าเท่ากับ 0.882 ซึ่งมีค่ามากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ จึงไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ดังนั้นจึงปฏิเสธสมมติฐานที่ตั้งไว้ และกล่าวได้ว่า ค่านิยมในการบริโภคไม่มีความสัมพันธ์กับปริมาณเงินฝากทั้งหมด

การทดสอบความสัมพันธ์ ระหว่างเพศกับปริมาณเงินออมสุทธิ โดยใช้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ปรากฏว่าค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ที่คำนวณได้มีค่าต่ำ โดยมีค่าเท่ากับ -0.056 และระดับนัยสำคัญที่คำนวณได้มีค่าเท่ากับ 0.401 ซึ่งมีค่ามากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ จึงไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ดังนั้นจึงปฏิเสธสมมติฐานที่ตั้งไว้ และกล่าวได้ว่า เพศไม่มีความสัมพันธ์กับปริมาณเงินออมสุทธิ

การทดสอบความสัมพันธ์ ระหว่างอายุกับปริมาณเงินออมสุทธิ โดยใช้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ปรากฏว่าค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ที่คำนวณได้มีค่าต่ำ โดยมีค่าเท่ากับ 0.138 และระดับนัยสำคัญที่คำนวณได้มีค่าเท่ากับ 0.038 ซึ่งมีค่าน้อยกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึง

ยอมรับสมมติฐานที่ตั้งไว้ และอาจจะกล่าวได้ว่า อายุมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับปริมาณเงินออม อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 หมายถึง หากสมาชิกมีอายุมากขึ้นเงินออมก็จะเพิ่มขึ้นด้วย

การทดสอบความสัมพันธ์ ระหว่างจำนวนสมาชิกในครัวเรือนกับปริมาณเงินออมสุทธิ โดยใช้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ปรากฏว่าค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ที่คำนวณได้มีค่าต่ำ โดยมีค่าเท่ากับ 0.006 และระดับนัยสำคัญที่คำนวณได้มีค่าเท่ากับ 0.931 ซึ่งมีค่ามากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ จึงไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ดังนั้นจึงปฏิเสธสมมติฐานที่ตั้งไว้ และกล่าวได้ว่า จำนวนสมาชิกในครัวเรือน ไม่มีความสัมพันธ์กับปริมาณเงินออมสุทธิ

การทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างระดับรายได้กับปริมาณเงินออมสุทธิโดยใช้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ปรากฏว่าค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ที่คำนวณได้มีค่าค่อนข้างต่ำ โดยมีค่าเท่ากับ 0.407 และระดับนัยสำคัญที่คำนวณได้มีค่าเท่ากับ 0.000 ซึ่งมีค่าน้อยกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐานที่ตั้งไว้ และอาจจะกล่าวได้ว่า ระดับรายได้มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับปริมาณเงินออมสุทธิอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.01 หมายถึง หากสมาชิกมีระดับรายได้เพิ่มขึ้นการออมก็จะเพิ่มขึ้นด้วย

การทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างค่าใช้จ่ายในการบริโภคกับปริมาณเงินออมสุทธิโดยใช้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ปรากฏว่าค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ที่คำนวณได้มีค่าค่อนข้างต่ำ โดยมีค่าเท่ากับ 0.157 และระดับนัยสำคัญที่คำนวณได้มีค่าเท่ากับ 0.018 ซึ่งมีค่ามากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ จึงไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ดังนั้นจึงปฏิเสธสมมติฐานที่ตั้งไว้ และกล่าวได้ว่า ค่าใช้จ่ายในการบริโภคไม่มีความสัมพันธ์กับปริมาณเงินออมสุทธิ

การทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างค่านิยมในการบริโภคกับปริมาณเงินออมสุทธิ โดยใช้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ปรากฏว่าค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ที่คำนวณได้มีค่าต่ำ โดยมีค่าเท่ากับ 0.051 และระดับนัยสำคัญที่คำนวณได้มีค่าเท่ากับ 0.446 ซึ่งมีค่ามากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ จึงไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ดังนั้นจึงปฏิเสธสมมติฐานที่ตั้งไว้ และกล่าวได้ว่า ทศนคติในการบริโภคไม่มีความสัมพันธ์กับปริมาณเงินออมสุทธิ

การทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างระดับการศึกษากับการออมทุนเรือนหุ้น โดยการทดสอบค่าไคสแควร์ พบว่า ค่าที่คำนวณได้มีค่าเท่ากับ 951.592 และระดับนัยสำคัญที่คำนวณได้มีค่าเท่ากับ 0.354 ซึ่งมีค่ามากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงปฏิเสธสมมติฐานที่ตั้งไว้ กล่าวคือ ระดับการศึกษาไม่มีความสัมพันธ์กับการออมทุนเรือนหุ้น

การทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างระดับการศึกษากับปริมาณเงินฝากสุทธิ โดยการทดสอบค่าไคสแควร์ พบว่า ค่าที่คำนวณได้มีค่าเท่ากับ 648.951 และระดับนัยสำคัญที่คำนวณได้มีค่าเท่ากับ 0.322 ซึ่งมีความมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงปฏิเสธสมมติฐานที่ตั้งไว้ กล่าวคือ ระดับการศึกษาไม่มีความสัมพันธ์กับปริมาณเงินฝากสุทธิ

การทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างสถานภาพการสมรสกับปริมาณเงินฝากสุทธิ โดยการทดสอบค่าไคสแควร์ พบว่า ค่าที่คำนวณได้มีค่าเท่ากับ 435.142 และระดับนัยสำคัญที่คำนวณได้มีค่าเท่ากับ 0.319 ซึ่งมีความมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงปฏิเสธสมมติฐานที่ตั้งไว้ กล่าวคือ สถานภาพการสมรสไม่มีความสัมพันธ์กับปริมาณเงินฝากสุทธิ

การทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างสถานภาพการเป็นบุคลากรกับปริมาณเงินฝากสุทธิ โดยการทดสอบค่าไคสแควร์ พบว่า ค่าที่คำนวณได้มีค่าเท่ากับ 867.487 และระดับนัยสำคัญที่คำนวณได้มีค่าเท่ากับ 0.280 ซึ่งมีความมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงปฏิเสธสมมติฐานที่ตั้งไว้ กล่าวคือ สถานภาพการเป็นบุคลากรไม่มีความสัมพันธ์กับปริมาณเงินฝากสุทธิ

การทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างระยะเวลาการเป็นสมาชิกกับปริมาณเงินฝากสุทธิ โดยการทดสอบค่าไคสแควร์ พบว่า ค่าที่คำนวณได้มีค่าเท่ากับ 881.651 และระดับนัยสำคัญที่คำนวณได้มีค่าเท่ากับ 0.179 ซึ่งมีความมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงปฏิเสธสมมติฐานที่ตั้งไว้ กล่าวคือ ระยะเวลาการเป็นสมาชิกไม่มีความสัมพันธ์กับปริมาณเงินฝากสุทธิ

ตารางที่ 18 การทดสอบความสัมพันธ์โดยใช้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ได้แก่ เพศ อายุ จำนวนสมาชิกในครัวเรือน ค่าใช้จ่ายในการบริโภค ระดับรายได้ ค่าใช้จ่ายในการบริโภค กับปริมาณการออมทุนเรือนหุ้นทั้งหมด ปริมาณเงินฝากทั้งหมด ปริมาณเงินออมสุทธิ

ตัวแปรอิสระ	\bar{X}	S.D.	ปริมาณการออมทุนเรือนหุ้นทั้งหมด		ปริมาณเงินฝากทั้งหมด		ปริมาณเงินออมสุทธิ	
			r	P-value	r	P-value	r	P-value
เพศ	-	0.47	-0.051 ^{NS}	0.343	-0.085 ^{NS}	0.150	-0.056 ^{NS}	0.401
อายุ	45.91	9.16	0.281**	0.000	0.108 ^{NS}	0.066	0.138*	0.038
จำนวนสมาชิกในครัวเรือน	1.61	1.40	0.006 ^{NS}	0.919	0.026 ^{NS}	0.655	0.006 ^{NS}	0.931
ระดับรายได้	18,443.87	10,178.28	0.354**	0.000	0.346**	0.000	0.407**	0.000
ค่าใช้จ่ายในการบริโภค	19,161.61	12,431.45	0.183**	0.004	0.072 ^{NS}	0.311	0.157*	0.018
ค่านิยมในการบริโภค	2.89	0.39	-0.080 ^{NS}	0.142	0.009 ^{NS}	0.882	0.051 ^{NS}	0.446

หมายเหตุ ^{NS} = ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

* = มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

** = มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

ที่มา: จากการคำนวณ

ตารางที่ 19 การทดสอบความสัมพันธ์โดยใช้ค่าไคสแควร์ ได้แก่ ระดับการศึกษา สถานภาพการสมรส สถานภาพการเป็นบุคลากรของมหาวิทยาลัย
ระยะเวลาการเป็นสมาชิก กับปริมาณการออมทุนเรือนหุ้นทั้งหมด ปริมาณเงินฝากทั้งหมด ปริมาณเงินออมสุทธิ

ตัวแปรอิสระ	S.D.	ปริมาณการออมทุนเรือนหุ้นทั้งหมด		ปริมาณเงินฝากทั้งหมด		ปริมาณเงินออมสุทธิ	
		χ^2	P-value	χ^2	P-value	χ^2	P-value
ระดับการศึกษา	1.14	951.592 ^{NS}	0.354	860.731 ^{NS}	0.496	648.951 ^{NS}	0.322
สถานภาพการสมรส	0.68	642.732 ^{NS}	0.293	569.500 ^{NS}	0.545	435.142 ^{NS}	0.319
สถานภาพการเป็นบุคลากรมหาวิทยาลัย	1.68	1243.709 ^{NS}	0.529	1158.557 ^{NS}	0.408	867.487 ^{NS}	0.280
ระยะเวลาในการเป็นสมาชิก	1.08	1242.821 ^{NS}	0.536	1158.918 ^{NS}	0.445	881.651 ^{NS}	0.179

หมายเหตุ ^{NS} = ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

* = มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

** = มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

ที่มา : จากการคำนวณ

ตารางที่ 20 สรุปปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการออม

ตัวแปรอิสระ	ความสัมพันธ์กับการออมหุ้น		ความสัมพันธ์กับเงินฝากทั้งหมด		ความสัมพันธ์กับปริมาณเงินออมสุทธิ	
	มี	ไม่มี	มี	ไม่มี	มี	ไม่มี
ปัจจัยส่วนบุคคล						
-เพศ		✓		✓		✓
-อายุ	✓			✓	✓	
-ระดับการศึกษา		✓		✓		✓
-สถานภาพการสมรส		✓		✓		✓
-สถานภาพการเป็นบุคลากรมหาวิทยาลัย		✓		✓		✓
-ระยะเวลาในการเป็นสมาชิก		✓		✓		✓
-จำนวนสมาชิกในครัวเรือน		✓		✓		✓
ปัจจัยด้านเศรษฐกิจ						
-ระดับรายได้	✓		✓		✓	
-ค่าใช้จ่ายในการบริโภค	✓			✓	✓	
ปัจจัยสภาพแวดล้อมอื่น ๆ						
-ค่านิยมการบริโภค		✓		✓		✓

หมายเหตุ มี = มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ไม่มี = ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ (Non Significant)

ข้อเสนอแนะของกลุ่มตัวอย่างสมาชิก สอ.มก.

ข้อเสนอของกลุ่มตัวอย่างสมาชิกที่ต้องการให้สหกรณ์ออมทรัพย์มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ จำกัด ดำเนินการ คือ อยากรให้สหกรณ์ช่วยเหลือด้านสวัสดิการของสมาชิก ได้แก่ ด้านทุนการศึกษา แก่บุตรสมาชิกเงินขวัญถุงวันเกิด ค่ารักษาพยาบาล การเกษียณอายุ คิดเป็นร้อยละ 36.70 ในด้านการออมและการกู้ยืมของสมาชิก ได้แก่ เพิ่มเงินปันผลให้มากขึ้น ควรลดดอกเบี้ยเงินกู้ คิดเป็นร้อยละ 29.25 (ดังตารางที่ 21)

ตารางที่ 21 ข้อเสนอแนะของสมาชิกที่ต้องการให้ สหกรณ์ออมทรัพย์มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ จำกัด ดำเนินการที่สำคัญประกอบด้วย

ลำดับที่	หัวข้อ/ประเด็น	จำนวน	ร้อยละ
1	ช่วยเหลือด้านทุนการศึกษาแก่บุตรสมาชิก	37	19.68
2	เพิ่มสวัสดิการต่าง ๆ เช่น วันเกิด, ค่ารักษาพยาบาล, การเกษียณอายุ	32	17.02
3	เพิ่มอัตราดอกเบี้ยเงินปันผลให้กับสมาชิกให้มากขึ้น	31	16.49
4	ควรที่จะลดดอกเบี้ยเงินกู้ให้แก่สมาชิก	24	12.76
5	จัดสรรเงินกู้เพื่อซื้อที่อยู่อาศัยดอกเบี้ยต่ำ(นอกเหนือจากการกู้ประเภทอื่นๆ)	13	6.91
6	เพิ่มอัตราดอกเบี้ยเงินฝากให้สูงขึ้นกว่านี้	7	3.73
7	ขยายสิทธิในการกู้ยืมโดยให้สมาชิกสามารถกู้เงินได้ในวงเงินที่สูงกว่าเดิม	7	3.73
8	การให้กู้แบบฉุกเฉินจริง ๆ เช่น อุบัติเหตุ เจ็บป่วย ฯลฯ	7	3.73
9	จัดให้มีสวัสดิการกู้แบบเต็มวงเงิน เพราะปัจจุบันกู้ได้แค่ครึ่งหนึ่งของวงเงิน	6	3.19
10	ฝึกอบรมอาชีพให้กับสมาชิกเพื่อเป็นอาชีพเสริมโดยไม่เสียค่าใช้จ่าย	6	3.19
11	สร้างบ้านพักให้กับพนักงาน/บุคลากรของมหาวิทยาลัย	6	3.19
12	ช่วยเหลือด้านฌาปนกิจโดยให้สหกรณ์ออกค่าใช้จ่ายให้ทั้งหมด	6	3.19
13	สหกรณ์ควรจัดสวัสดิการค่ารักษาพยาบาลสมาชิก	4	2.13
14	ขยายระยะเวลาการชำระหนี้ของสมาชิกที่เกษียณแล้วจากอายุ 65 ปี เป็น 70 ปี	2	1.06
รวม		188	100.00

ที่มา: จากการคำนวณ